

## A menekültek jogállására vonatkozó 1951. évi Genfi Egyezmény 1D cikkének alkalmazása palesztin menekültekre

### Az 1951. évi Genfi Egyezmény 1D cikke:

„Az Egyezmény nem alkalmazható azokra a személyekre, akik jelenleg nem az Egyesült Nemzetek Menekültügyi Főbiztosától, hanem az Egyesült Nemzetek valamely más szervétől vagy ügynökségétől kapnak védelmet vagy támogatást.

Ha ez a védelem vagy támogatás bármely okból a nélkül szűnik meg, hogy e személyek helyzetét az Egyesült Nemzetek Közgyűlésének megfelelő határozataival összhangban véglegesen rendezték volna, e személyeket *ipso facto* megilletik az Egyezmény által biztosított előnyök.”

### A. BEVEZETÉS

1. A menekültek helyzetére vonatkozó 1951. évi Genfi Egyezmény (a továbbiakban: a Genfi Egyezmény) értelmében vannak olyan személyek, akik bár rendelkeznek az 1A cikkben meghatározott, menekültekre vonatkozó ismérvekkel, nem élvezhetik a Genfi Egyezmény előnyeit. Az egyik ilyen rendelkezés, az 1D cikk első bekezdése a menekültek egy speciális kategóriáját érinti. Számukra külön intézkedéseket léptettek életbe azzal a céllal, hogy védelmet, illetve támogatást kaphassanak az Egyesült Nemzetek Menekültügyi Főbiztosától eltérő más ENSZ szervektől, illetve hivataloktól. Jelenleg ez kizárja a Genfi Egyezményből azokat a palesztinokat, akik az 1948-as, illetve 1967-es arab-izraeli konfliktus következtében váltak menekültté és védelmet, illetve támogatást kapnak az ENSZ Közel-Keleti Segélyező és Munkaközvetítői Hivatalától Palesztin Menekültek Számára (UNWRA).

2. Noha az 1D cikk 1. bekezdése valójában kizáró rendelkezés, ez azonban nem jelenti azt, hogy palesztin menekültek meghatározott csoportja semmilyen körülmények között nem lehet jogosult a Genfi Egyezmény védelmére. Az 1D cikk 2. bekezdése belefoglaló (*inkluzív*) klauzula, amely biztosítja e menekülteknek a Genfi Egyezmény szerinti védelemhez való automatikus jogot abban az esetben, ha az UNWRA által nyújtott védelem, illetve támogatás bármely okból megszűnik anélkül, hogy az érintett személyek helyzete az ENSZ Közgyűlés vonatkozó határozatai értelmében egyértelműen rendeződött volna. Ily módon a Genfi Egyezmény az UNWRA és az UNHCR hatáskörei közötti átfedéseket elkerüli, és megfelelően biztosítja az UNHCR Alapszabályához kapcsolódva a palesztin menekültek védelmének és támogatásának folyamatosságát is.<sup>1</sup>

### B. A GENFI EGYEZMÉNY 1D CIKKÉNEK HATÁLYA SZERINTI PALESZTIN MENEKÜLTEK

3. Álláspontunk szerint a palesztin menekültek két csoportja tartozik a Genfi Egyezmény 1D cikkének hatálya alá:

<sup>1</sup> A Genfi Egyezmény 1D cikkéhez hasonló rendelkezést tartalmaz az UNHCR Alapszabályának 7(c) bekezdése, mely szerint a Főbiztos hatásköre nem terjed ki olyan személyre, "aki továbbra is védelmet vagy támogatást kap az ENSZ más szerveitől vagy ügynökségeitől/hivatalaitól".

- (i) Azok a palesztinok, akik "palesztin menekültek" az ENSZ Közgyűlés 1948. december 11-én kelt 194 (III) számú határozata és az ENSZ Közgyűlés máshatározatai értelmében<sup>2</sup> és Palesztinának abból a részéből üldözték el őket, ahol Izrael állam létrejött, és oda visszatérni nem tudnak.<sup>3</sup>
- (ii) Azok a palesztinok, akik az ENSZ Közgyűlés 1967. július 4-én kelt 2252 (ES-V) számú határozatának, valamint az ENSZ Közgyűlés ezt követő határozatai értelmében "lakóhelyükről elűzött kényszervándornak" minősülnek és az Izrael által 1967<sup>4</sup> óta megszállt palesztin területekre visszatérni nem tudnak.

A Genfi Egyezmény alkalmazása szempontjából mindkét csoport olyan személyeket foglal magába, akiket az ellenségeskedések idején üldöztek el lakóhelyükről, ideértve e személyek leszármazottjait is.<sup>5</sup> Azok a személyek azonban, akikre a Genfi Egyezmény 1C, 1E vagy 1F cikke vonatkozik, nem tartoznak az 1D cikk hatálya alá, még akkor sem, ha továbbra is "palesztin menekültek" és/vagy "lakóhelyükről elűzött"

---

<sup>2</sup> A "palesztin menekült" kifejezés, bár az ENSZ Közgyűlés ezt világosan sohasem határozta meg, bizonyosan magába foglalja az országon belüli kényszervándor mai fogalmát is. Ld. például UN Doc. A/AC.25/W.45, *Analysis of paragraph 11 of the General Assembly's Resolution of 11 December 1948*, 1950. május 15, Első rész, 1. bekezdés: "az ENSZ Közgyűlés 1948. december 11-i 194 (III) számú határozatának elfogadását megelőző vita során az Egyesült Királyság delegációja, amely támogatta a határozattervezetet, egy kérdésre azt válaszolta, hogy a 'menekült' kifejezés faji vagy nemzeti hovatarozásra való tekintet nélkül vonatkozik minden olyan menekülthez, akit palesztinai otthonából elűztek. Hogy ezt az értelmezést a Közgyűlés elfogadta, szinte bizonyosan kitűnik abból, ha figyelembe vesszük, hogy az 'arab' szó, amely a 'menekült' szót megelőzte az Egyesült Királyság első két szövegtervezetében [...] kimaradt a Közgyűlés által elfogadott végső szövegből. [...] A fenti értelmezés szerint a 'menekült' kifejezés vonatkozik mindenkire, arabokra, zsidókra, és más olyan személyre, akit Palesztinában lévő otthonából elűztek. Idetartoznának azok az izraeli arabok, akiket rendes lakóhelyükről elmozdítottak. Idetartoznak azok a zsidók is, akiknek a lakóhelye arab Palesztinában volt, mint például az Óváros zsidó negyedének lakóié. Nem tartoznak ide azok az arabok, akik földjüket ugyan elvesztették, de házukat nem, mint például Tulkam lakói. A "palesztin menekült" kifejezés további elemzése megtalálható például UN Doc. W/61/Add.1, *Addendum to Definition of a "Refugee" Under paragraph 11 of the General Assembly Resolution of 11 December 1948*, 29 May 1951; UN Doc. A/AC.25/W.81/Rev.2, *Historical Survey of Efforts of the United Nations Commission for Palestine to secure the implementation of paragraph 11 of General Assembly resolution 194 (III). Question of Compensation*, 2 October 1961, section III.

<sup>3</sup> Az ENSZ Közgyűlés a 194 (III) számú határozat 11. bekezdésében rögzítette, hogy "azoknak a menekülteknek, akik szeretnének visszatérni otthonukba, és szomszédaikkal békében élni, ezt engedélyezni kell a lehető legkorábbi időpontban" és hogy "vagyonukért, annak elvesztéséért vagy megrongálódásáért kompenzációt kell fizetni azoknak, akik úgy döntenek, hogy nem térnek vissza". Ugyanebben a bekezdésben a Közgyűlés utasította az ENSZ Palesztinai Békéltető Bizottságát (UNCCP), hogy "mozdítsa elő a haza- és áttelepülést, a menekültek gazdasági és társadalmi rehabilitációját, valamint kompenzáció fizetését". A Közgyűlés ettől az időponttól kezdve évente hívta fel a figyelmet arra, hogy az UNCCP nem képes megtalálni az eszközöket ahhoz, hogy előrelépés történjen az 194 (III) számú határozat 11. bekezdésének végrehajtásában. Ld. a Közgyűlés legutóbbi, 2001. december 10-i 56/52. számú határozatát, amely megjegyzi, hogy a palesztin menekültek helyzete továbbra is aggodalomra ad okot, és felszólítja az UNCCP-t, hogy tegyen folyamatos erőfeszítéseket az említett bekezdés végrehajtására.

<sup>4</sup> Lényegében a palesztinok két csoportját üldözték el otthonukból az 1967-ben Izrael által megszállt területekről. (i) A Kelet-Jeruzsálemből származó palesztinokat, a Nyugati Parttól és a Gaza övezetből származókat; (ii) Olyan "palesztin menekülteket", akik Kelet-Jeruzsálemben, a Nyugati Parton és a Gaza övezetben találtak menedéket. Az ENSZ Közgyűlés 1968. december 19-én kelt 2452 (XXIII) A határozata és az azt követő ENSZ-határozatok követelték az "otthonukból elűzött kényszervándorok" visszatérését. A Közgyűlés legutóbbi, 2001. december 10-i 56/52. számú határozata megerősíti, hogy "mindenkinek, akit otthonából az 1967. júniusi és az azt követő konfliktusok miatt űztek el, jogában áll az 1967-ben Izrael által megszállt területen lévő otthonába, vagy korábbi lakóhelyére visszatérni", valamint mély aggodalmát fejezi ki, amiatt, hogy "az otthonukból elűzött kényszervándorok visszatérésére vonatkozó ideiglenes önkormányzati intézkedések elveinek XII. cikkét nem hajtották végre", valamint kifejezi reményét "az otthonukból elűzött kényszervándorok visszatérésének meggyorsítására".

<sup>5</sup> Az ENSZ Közgyűlése aggodalmát fejezte ki 1982. december 16-i 37/120. I számú határozatában a "palesztin menekültek" és "otthonukból elűzött kényszervándorok" leszármazottainak sorsa miatt és felszólította az ENSZ főtitkárát, hogy az UNWRA főbiztosával együttműködésben bocsásson ki személyi igazolványokat "minden palesztin menekült és azok leszármazottai [...], minden otthonából elűzött kényszervándor, valamint azok számára, akik az 1967-es konfliktus miatt otthonukba nem térhettek vissza, továbbá azok leszármazottai számára". 1983-ban az ENSZ-főtitkár beszámolt a határozat végrehajtása érdekében általa tett lépésekről, de elmondta, hogy "ebben a szakaszban a határozat végrehajtását képtelen tovább folytatni" ha "a kormányoktól nem kap további jelentős információkat" (9. bekezdés, UN Doc. A/38/382, *Special Identification cards for all Palestine refugees. Report of the Secretary-General*, 1983. szeptember 12.)

kényszervándorok, és helyzetüket még egyértelműen rendezni kell a vonatkozó ENSZ közgyűlési határozatok értelmében.<sup>6</sup>

4. A palesztin menekültek harmadik csoportjába azok a személyek tartoznak, akik nem "palesztin menekültek" és nem "lakóhelyükről elűzött kényszervándorok", azonban faji, vallási okok miatt, nemzeti hovatarozásuk vagy meghatározott társadalmi csoporthoz való tartozásuk, illetve politikai meggyőződésük miatti üldözéstől való megalapozott félelmük következtében tartózkodnak az Izrael által 1967 óta megszállt palesztin területen kívül, és nem tudnak, vagy az említett félelem miatt nem kívánnak oda visszatérni. Ezek a palesztinok nem tartoznak a Genfi Egyezmény 1D cikkének hatálya alá, de menekültnak minősülnek a Genfi Egyezmény 1A(2) cikkének értelmében, feltéve, hogy az 1C cikk értelmében továbbra is menekültek maradtak és az 1E illetve 1F cikk alapján a menekült státusból ki nem zártak.<sup>7</sup>

### C. AZ 1951. ÉVI GENFI EGYEZMÉNY 1D CIKKÉNEK ALKALMAZÁSA

5. Annak meghatározása után, hogy valamely palesztin menekült a Genfi Egyezmény 1D cikk hatálya alá tartozik-e, meg kell állapítani, hogy a cikk 1. vagy 2. bekezdése vonatkozik-e rá.

6. Ha a személy az UNRWA működési területén *belül* tartózkodik és szerepel a UNWRA nyilvántartásában, illetve nyilvántartásra jogosult, akkor úgy kell tekinteni, mint aki az 1D cikk 1. bekezdésének értelmében védelemben, illetve támogatásban részesül, következésképpen rá sem a Genfi Egyezmény kedvezményei, sem pedig az UNHCR védelme, illetve támogatása nem vonatkozik.

7. Ha azonban a személy az UNRWA működési területén *kívül* tartózkodik, és már nem élvezzi az UNRWA védelmét, illetve támogatását, akkor az 1D cikk 2. bekezdése vonatkozik rá, feltéve természetesen, hogy az 1C, 1E és 1F cikk nem alkalmazható. Az ilyen személy automatikusan jogosult a Genfi Egyezmény kedvezményeinek igénybevételére és az UNHCR hatáskörébe tartozik. Ez akkor is így van, ha a személy sohasem tartózkodott az UNRWA működési területén belül.<sup>8</sup>

8. Az a tény, hogy az ilyen személy az 1D cikk 2. bekezdésének hatálya alá tartozik, nem jelenti szükségképpen azt, hogy az illető nem térhet vissza az UNRWA működési területére, mely esetben az 1D cikk 1. bekezdése vonatkozna rá, és nem élvezhetné tovább a Genfi Egyezményből fakadó kedvezményeket. Adódhatnak azonban olyan okok, amelyek miatt az érintett személyt nem lehet az UNRWA működési területére visszaküldeni. Konkrétan:

- (i) Lehetséges, hogy az érintett személy *nem kíván* visszatérni arra a területre, mert testi épsége, szabadsága forog kockán, vagy egyéb, védelemmel kapcsolatos súlyos problémák miatt; vagy
- (ii) Lehetséges, hogy az érintett személy *nem képes* visszatérni arra a területre, mert például az illetékes hatóság, vagy ország megtagadja a visszafogadását, illetve úti okmányainak a megújítását.

---

<sup>6</sup> Például egy palesztint, akire a jelen dokumentum 3. bekezdésében utaltunk, tartózkodási országának illetékes hatóságai úgy tekinthetnek, mint akinek az ország állampolgárságához kapcsolódó jogai és kötelezettségei vannak, melynek következtében az 1E cikk alapján a személy a Genfi Egyezmény kedvezményeire nem lenne jogosult. Továbbá számos palesztin megszerezte valamely harmadik ország állampolgárságát és menekültként való elismerés iránti kérelmét ezért a Genfi Egyezmény 1A(2) cikke alapján kell megvizsgálni új állampolgársága országával összefüggésben. Bizonyos esetekben az ilyen személyek palesztin származása fontos lehet annak megállapításában, hogy új állampolgársága szerinti országát faji, vallási, nemzeti hovatarozása, vagy meghatározott társadalmi csoporthoz tartozása, illetve politikai meggyőződése miatti üldözéstől való megalapozott félelme miatt hagyta-e el.

<sup>7</sup> Nincs konszenzus abban, hogy azok a palesztinok, akik nem szerezték meg valamely harmadik ország állampolgárságát, hontalanok-e, de sok ország álláspontja szerint ezeket a palesztinokat az ENSZ 1954. évi, a hontalan személyek helyzetére vonatkozó egyezménye 1. Cikk (1) bekezdésének értelmében hontalannak kell tekinteni, és menekült státusz iránti kérelmüket a Genfi Egyezmény 1A(2) cikkének alapján kell elbírálni. Megjegyzendő, hogy a hontalan személyek helyzetére vonatkozó 1954. évi ENSZ egyezmény 1(2)(i) cikke kimondja, hogy az egyezmény nem vonatkozik "olyan személyekre, akik jelenleg - az Egyesült Nemzetek Menekültügyi Főbiztosának kivételével - az Egyesült Nemzetek szerveitől vagy szervezeteitől védelemben vagy segélyben részesülnek, addig, amíg ez a védelem vagy segély fennáll".

<sup>8</sup> Például a "palesztin menekült" vagy az "otthonából elűzött" palesztin leszármazottai esetleg sohasem laktak az UNWRA működési területén belül és nem tartoznak a Genfi Egyezmény 1C vagy 1E cikkének hatálya alá.

9. A hatékony/tényleges védelemhez való "visszatérés" lehetőségének koncepciója a menekültek szabálytalan (*irregular*) vándorlásának kezelése kapcsán merült fel és alakult ki, egyebek mellett a Végrehajtó Bizottság 15(XXX)(1979) számú határozatában a befogadó ország nélküli menekültekről és az 58(XL)(1989) számú határozatban a védelmet nyújtó országot szabálytalanul elhagyó menekültek és menedékkérők problémájáról.

#### D. UNRWA NYILVÁNTARTÁS

10. Az ENSZ Közgyűlés 1949. december 8-án elfogadott 302(IV) számú határozata értelmében az UNWRA létrehozásának célja az volt, hogy az a palesztin menekültek számára "a helyi kormányzatokkal együttműködve [...] közvetlen segélyeket és munkaprogramokat valósítson meg", valamint, hogy "véleményezze azokat az érdekelt közel-keleti kormányok által meghozandó intézkedéseket, amelyek azt az időszakot készítik elő, amikor segélyekre és munkaügyi projektekre nemzetközi támogatás már nem áll rendelkezésre".<sup>9</sup> 1967 óta az UNWRA-nak arra is felhatalmazása van, hogy a palesztin menekülteken kívül bizonyos más személyeknek is segítséget nyújtson. Különösen az ENSZ Közgyűlés 1967. július 4-én elfogadott 2252(ES-V) számú határozata támogatja az UNWRA azon törekvését, hogy "területén sürgősségi alapon és átmeneti intézkedésként, amennyiben ez megvalósítható, humanitárius segélyben részesítsen más, a jelenlegi konfliktusok miatt ez idő szerint otthonukból elűzött és azonnali segítségre szoruló személyeket is." Az ENSZ Közgyűlés ezt követő határozatai évente hagyják jóvá és támogatták az UNRWA-nak a segítségnyújtás folytatását célzó erőfeszítéseit.<sup>10</sup>

11. Az UNWRA úgy döntött, hogy mindennapi munkája során "palesztin menekültnek" tekint mindenkit, "akinek rendes tartózkodási helye 1946. június 1-től 1948. május 15-ig Palesztina volt és az 1948-as konfliktus következtében elvesztette mind otthonát, mind megélhetését".<sup>11</sup> Ez a "munkadefiníció" az évek során alakult ki,<sup>12</sup> és nem érinti az ENSZ Közgyűlés vonatkozó határozatainak végrehajtását, konkrétan az 1948. december

<sup>9</sup> Az ENSZ Közgyűlés 1949. december 8-i 302 (IV) számú határozata utasítja az UNRWA-t, hogy konzultáljon az UNCCP-vel mindkét szervezet [UNRWA és UNCCP] vonatkozó feladatainak legjobb végrehajtása érdekében, különös tekintettel az ENSZ Közgyűlés 1948. december 11-i 194 (III) számú határozata 11. bekezdésére". Az ENSZ Közgyűlés 1950. december 2-i 393 (V) számú határozata utasította továbbá az UNRWA-t, hogy "hozzon létre egy reintegrációs alapot olyan projektek végrehajtására, amelyeket közel-keleti kormányok indítványoznak, és amelyeket az UNRWA hagy jóvá a menekültek permanens beilleszkedése és a segélyezés alóli mentesítés érdekében". Ugyanez a határozat felhatalmazta az UNRWA-t, hogy a körülmények figyelembevételével "a jelenlegi [közel-keleti palesztin menekültek] segélyezésére és munkaügyi programjainak végrehajtására rendelkezésre álló alapokat reintegrációs projektekbe csoportosítsa át". Sem az ENSZ Közgyűlés 1949. december 8-i 302 (IV) számú határozata, sem az azt követő ENSZ-határozatok nem korlátozták különösebben az UNRWA megbízatásának hatókörét. Ennek megfelelően az UNRWA megbízatásának hatóköre az évek során az ENSZ Közgyűlés jóváhagyásával alakult ki. Például az ENSZ Közgyűlés 1982 és 1993 közötti, a palesztin menekültek védelméről szóló határozatai felszólították az UNRWA-t, hogy vállaljon védelmi szerepet az 1967 óta Izrael által megszállt területeken. Az utolsó ilyen határozat az 1993. december 10-i 48/40 számú volt, amely sürgette, hogy az [ENSZ] főtitkár és az [UNRWA] főbiztosa tegyenek meg mindent a palesztin menekültek biztonságának és törvényes emberi jogainak biztosítása érdekében az 1967 óta Izrael által megszállt területen". Az ezt követő határozatok, ideértve az ENSZ Közgyűlés legutóbbi, 2001. december 10-i 56/56 számú határozatát is, hivatkoznak az [UNRWA] menekültügyi munkatársai által, a palesztin emberek, de különösen a palesztin menekültek számára nyújtott védelem érdekében végzett értékes munkára".

<sup>10</sup> Az ENSZ Közgyűlés legutóbbi, 2001. december 10-i 56/54 számú határozata jóváhagyja az UNWRA arra irányuló törekvését, hogy "területén továbbra is sürgősségi alapon és átmeneti intézkedésként, amennyiben ez megvalósítható, humanitárius segélyben részesítse az 1967. júniusi és az azt követő események miatt otthonukból elűzött és további segítségre szoruló kényszervándorokat."

<sup>11</sup> Az UNRWA által rendelkezésre bocsátott információ. Amint azt a fenti 2. számú jegyzetben említettük, az ENSZ Közgyűlése soha nem határozta meg pontosan a "palesztin menekült" fogalmát.

<sup>12</sup> Ld. például UN Doc. A/1451/Rev.1, *Interim Report of the Director of the United Nations Relief and Works Agency for Palestine Refugees in the Near East*, 6 October 1950, paragraph 15: "Az UNRWA munkadefiníciója szerint menekültnek kell tekinteni azt a szűkséget szenvedő személyt, aki a Palesztinában folyó háború következtében elvesztette otthonát és megélhetését"; UN Doc. A/2717/Add.1, *Special Report of the Director of the Advisory Commission of the United Nations Relief and Works Agency for Palestine Refugees in the Near East*, 30 June 1954, 19. cikk: A segélyre jogosult személy definíciója, amelyet az UNRWA évek óta használ: olyan személy, akinek rendes tartózkodási helye az 1948-as konfliktus kitörése előtt Palesztina volt minimum két évig és aki a konfliktus következtében elvesztette otthonát és a megélhetéshez szükséges eszközeit."; UN Doc. A/8413, *Report of the Commissioner-General of the United Nations Relief and Works Agency for Palestine Refugees in the Near East*, 30 June 1971, 1. lánkjegyzet: "Az UNRWA munkadefiníciója szerint palesztin menekült az, akinek rendes tartózkodási helye az 1948-as konfliktus kitörése előtt Palesztina volt minimum két évig és aki a konfliktus következtében elvesztette otthonát, a megélhetéshez szükséges eszközeit és 1948-ban olyan országban talált menedéket, ahol az UNRWA végez segélyezést".

11-én elfogadott 194 (III) számú határozat 11. bekezdését.<sup>13</sup>

12. Az UNRWA által nyilvántartásba vett személyek: "palesztin menekültek" az szervezet munkadefiníciója értelmében azok az ez idő szerint otthonukból elűzött személyek, akik folyamatos segítségre szorulnak az 1967. júniusában és az azt követően kialakult konfliktusok miatt; a fent említett személyek apai ágú leszármazottjai, és bizonyos más személyek.<sup>14</sup> Az UNRWA működése jelenleg öt területre korlátozódik, ezek: Jordánia, Szíria, Libanon, a Nyugati Part és a Gázai Övezet.<sup>15</sup>

13. Azt a kérdést, hogy valamely palesztin személyt az UNRWA nyilvántart-e illetve, hogy az illető nyilvántartásra jogosult-e, egyéenként kell megvizsgálni és eldönteni. Olyan esetekben, amikor ez nem világos, az UNRWA-tól kérhető információ.<sup>16</sup>

## E. KONKLÚZIÓ

14. Az UNHCR reményét fejezi ki, hogy a jelen dokumentum a nemzetközi menekültjog alapján tisztázza a palesztin menekültek helyzetének néhány fontos aspektusát, valamint, hogy hasznos útmutatóként szolgál a menekültügyi eljárásban dolgozó ügyintézők számára.

**Egyesült Nemzetek Menekültügyi Főbiztosának Hivatala (UNHCR)  
2002. október**

*(Fordítás: Havas Katalin  
Lektorálás: Klinga Ágnes, dr. Ambrus Ágnes)*

---

<sup>13</sup> Azzal, hogy létrejött az UNRWA és megbízatását meghosszabbították, az ENSZ Közgyűlése egyértelműen meghatározta, hogy annak tevékenysége nem érinti az 1948. december 11-i 194 (III) határozat 11. bekezdésének rendelkezéseit. Ld. a Közgyűlés legutóbbi, 2001. december 10-i 56/52 számú határozatát, amely meghosszabbítja az UNRWA mandátumát 2005. június 30-ig.

<sup>14</sup> Az információt az UNRWA bocsátotta rendelkezésre.

<sup>15</sup> Az UNRWA tevékenysége ez idő szerint a jelen dokumentum 12. pontjában felsorolt öt területre korlátozódik.

<sup>16</sup> Megjegyzendő, hogy az UNRWA nyilvántartásában nem szerepel minden "palesztin menekült", aki a működési területén tartózkodik. Megjegyzendő az is, hogy azok a palesztinok, akik megfelelnek az UNRWA jogosultsági kritériumainak, nem feltétlenül esnek ki az UNRWA szolgáltatásaira jogosultak köréből, ha valamely harmadik ország állampolgárságát megszerzik. Tény, hogy számos ilyen személy továbbra is élvezzi az UNRWA szolgáltatásait, különösen Jordániában.